

Вяра

Правилната молитва - съществен елемент при спасението на душата

В материала ще разясним и нарушения в превода на молитвените правила от църковнославянски (старобългарски) на новобългарски език, С КОЕТО СЕ ИЗМЕНЯ СМИСЪЛА ИМ И СЕ ПОСТИГА НАРУШЕНИЕ НА ОСНОВНИ ДОГМАТИ НА ВЯРАТА, КОЕТО ПРИВЛИЧА ВЪРХУ МОЛЕЩИЯТ СЕ НЕ БЛАГОДАТ, А ГНЕВА НА БОГА И ПОРОБВАНЕ ОТ ДЕМОНИ!

"Много пъти виждаме как малки деца с голям плач се молят на майка си да им даде нож, но майката не ги слуша и не им дава нож, защото знае, че детето, понеже не разбира, може да се пореже или да се заколи с ножа. Така и Бог не ни слуша, когато Му се молим за ненужни неща, нито ни дава каквото Му искаме, за да не си погубим душата. Просите - казва Бог - и не получавате, защото зле просите (Иак. 4:3) и не се молите добре. Има много хора, които се молят на Бога, а оставят ума си на пазара или по други светски дела. А някои се молят само с уста, а пък сърцето им иска друго. С устата си казват: „Господи, прости ни греховете, както и ние прощава ме на онези, които са съгрешили против нас“. А с ума си мислят как да отвърнат на враговете си. С уста казват: „Избави ни от лукавия“, а с ума си мислят лукавство и зло. С уста казват: „Господи, дай ни чисто сърце“, а с ума си мислят какъв мръсен грях да извършат. Ето така се молят много хора, но това не е

молитва, а грях и смраден дим пред Бога, а истинската молитва е, както е казал Христос: когато се молим на Бога, да отвърнем ума си от лоши мисли, да възпрем езика си от лоши думи, очите си - от съблазнителни гледки, и цялото си тяло - от лоши похоти и светски нечистоти, и да приковем целия си ум към Бога. Като се молим така, и Бог ни чува. Но някой може да каже: „Когато се моля на Бога, искам умът ми да бъде прикован към Бога, но той не се спира, лети, като крилат, тича във всички посоки и ми донася всякакви лукави помисли“. Причината тук не е в ума, а в нашата воля. Когато имаме страх Божий и заградим с него ума си, за да слуша внимателно онова, което четем с устата си пред Бога, тогава умът не може да ходи и да тича нашироко, докато продължава молитвата. И така, който се моли със страх Божий, молитвата му възлиза пред Бога като благоуханен тамян (ср. Пс. 140:2) и му донася от небето Божиата милост и опрощение на греховете. За това трябва да се молим с такъв ум и с такава вяра, както ни заповяда Иисус Христос, Синът Божий и истинският Бог, ако искаме да получим каквото искаме."

Из "Софроние" на епископ Софроний Врачански

Това е съществена част от наставленията на светите отци за умната (съсредоточена, вглъбена, обмислена) молитва към Бога, която привлича Господнето внимание и благодат върху молящия се. В цитираната проповед се обяснява също, че в Христовата молитва към Бога Отец има три неща: славословие, благодарение и молба. Тези основни три съставляващи на истинската спасителна молитва са включени в задължителното за всеки православен човек утринно и вечерно молитвено правило. След като бъдат изречени по споменатия умен начин и превлекат Божието внимание към молящият се, едва тогава той трябва да започне да моли със свои думи Небесния Отец за неговите лични дела.

От съществено значение е да се знае, че цялостното (несъкратено) утринното и вечерно молитвено правило е съществен елемент от спасителния духовен живот на всеки православен християнин.

ЗА ДА БЪДЕ ЧУТА МОЛИТВАТА НА ВЯРВАЩИЯ ОТ БОГА, ТРЯБВА ДА БЪДАТ ИЗПЪЛНЕНИ СЛЕДНИТЕ ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ЕЛЕМЕНТИ:

- МОЛЕЩИЯТ СЕ ДА БЪДЕ ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВЕН ХРИСТИЯНИН, КОЙТО ИМА ИЗПОВЕДАНИЕ НА ВЯРАТА СРЕЩУ ВСИЧКИ ЕРЕСИ И ЗЛОВЕРИЯ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И СРЕЩУ ВЯРАТА НА АНТИХРИСТА – ОБЕДИНЕНИЕТО НА ВСИЧКИ РЕЛИГИИ ПОД ФОРМАТА НА РЕЛИГИОЗЕН СИНКРЕТИЗЪМ, НАРЕЧЕН ИКУМЕНИЗЪМ. СЪОТВЕТНО ПРАВОСЛАВНИЯТ ТРЯБВА ДА СЕ Е ОТДЕЛИЛ ОТ ВСЯКАКВО МОЛИТВЕНО ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ВСИЧКИ „ОФИЦИАЛНИ“ РЕГИСТРИРАНИ НОВОСТИЛНИ И СТАРОСТИЛНИ ИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ И СИНОДИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И С ХОРАТА КОИТО ГИ ПОСЕЩАВАТ, КАТО НЕ ТРЯБВА ДА ИМА ОБЩА МОЛИТВА С ТЯХ ДОРИ И В ДОМАШНИ УСЛОВИЯ.

- ЗАДЪЛЖИТЕЛНИТЕ УТРИННИ И ВЕЧЕРНИ МОЛИТВИ ТРЯБВА ДА СЕ КАЗВАТ НА ЦЪРКОВНОСЛАВЯНСКИ, ЕДВА СЛЕД КОЕТО ЧОВЕК МОЖЕ ДА СЕ ПОМОЛИ СЪС СВОИ ДУМИ ЗА СВОИТЕ НУЖДИ. Църковнославянския език (който е старобългарски) е НЕОТМЕНИМА ЧАСТ ОТ СВЕТОТО ПРЕДАНИЕ. Азбуката, граматиката, превода на Божествената служба и молитвените правила на църковнославянски (старобългарски) език са УНИКАЛНИ, БЛАГОСЛОВЕНИ ОТ БОГА, ОСЪЩЕСТВЕНИ ОТ СВЕТИЯ ДУХ, ЧРЕЗ СВЕТИТЕ БРАТЯ КИРИЛ И МЕТОДИЙ, И ТЕХНИТЕ УЧЕНИЦИ ДЕЙСТВИЯ, ИЗВЪРШЕНИ В ПРАВОСЛАВНИ МАНАСТИРИ И КНИЖОВНИ ШКОЛИ (НАЙ-ВЕЧЕ БЪЛГАРСКИ)!

Премахването на църковнославянския език частично от литургията и изцяло в личните молитвени правила при

икуменическите църкви е СЪЩЕСТВЕН ЕЛЕМЕНТ ОТ ТЯХНОТО ЕРЕТИЧЕСКО НАРУШЕНИЕ НА ПРЕДАНИЕТО, КАТО САМО ТОЗИ ТЕХЕН АКТ ПРАВИ МОЛИТВИТЕ ИМ НЕЧУТИ ОТ БОГА, НЕБЛАГОСЛОВЕНИ, ПРОКЛЕТИ И ЕРЕТИЧЕСКИ. Много често преди нашите времена, през няколко поколения българския език и граматика са търпели изменения, но никой не си е позволявал да ги внася богохулно в богослужението и молитвените правила. Това е осъществено от еретическите, филетическо-султански, корбанджийски, „екзархийски“, масонски, революционни, сергиянски, комунистически, агентурни, икуменически български ересиарси, „попове“, „клир“ и „бого“слови.

Има и други, още по-фрапиращи изобличения на техния богохулен акт, КОИТО ПОКАЗВАТ, ЧЕ ТОЙ НЕ Е ОСЪЩЕСТВЕН ПОРАДИ НЕЗНАНИЕ И ЗАБЛУДА, А Е ЦЕЛЕНАСОЧЕНО, ОБМИСЛЕНО ДЕЙСТВИЕ НА САТАНИНСКИ ЖИДОМАСОНИ, ЦЕЛЯЩО ОСКВЕРНЯВАНЕ НА МАКСИМАЛНО МНОГО БЪЛГАРИ!

Говорим за нарочни промени на някои от молитвените думи, при превода им на новобългарски, С КОЕТО СЕ ИЗМЕНЯ СМИСЪЛА ИМ И СЕ ПОСТИГА НАРУШЕНИЕ НА ОСНОВНИ ДОГМАТИ НА ВЯРАТА, КОЕТО ПРИВЛИЧА ВЪРХУ МОЛЕЩИЯТ СЕ НЕ БЛАГОДАТ, А ГНЕВА НА БОГА И ПОРОБВАНЕ ОТ ДЕМОНИ!

Ето само един съществен и показателен пример:

Първия цитат е от вечерното молитвено правило на църковно славянски:

„Молитвы на сон грядущим (Молитви преди сън):

Молитва 2-я, святого Антиоха, ко Господу нашему Иисусу Христу

Вседержителю, Слово Отчее, САМ СОВЕРШЕН СЫЙ, Иисусе Христэ, мно́гаго ра́ди милосе́рдия Твоего́ никогда́же отлуча́йся

менé, раба́ Твоегó, но всегдá во мне почивáй.“

Следва цитат от същата молитва, в синодален руски превод:

„Молитва 2-я, святого Антиоха ко Господу нашему Иисусу Христу

Вседержителю, Слово Отчее, Иисусе Христе! БУДУЧИ САМ СОВЕРШЕН, по великому милосердию Твоему никогда не покидай меня, раба Твоего, но всегда пребывай во мне.“

ЕТО И БЪЛГАРСКИЯ ЕРЕТИЧЕСКИ ПРЕВОД НА ТАЗИ ЧАСТ ОТ МОЛИТВАТА:

„Молитва 2-ра. От св. Антиох

Вседържителю, Слово на Отца, Иисусе Христе, КОЙТО ЕДНИЧЪК СИ СЪВЪРШЕН:

поради голямото Твое милосърдие никога не се отдалечавай от мене, Твоя раб, но всякога пребъдвай в мене“.

Правилния превод на български трябва да звучи така: „Вседържителю, Слово на Отца, Иисусе Христе, САМИЯТ ТИ СЪВЪРШЕН, поради голямото Твое милосърдие никога не напускай мене, Твоя раб, но всякога пребъдвай в мен“.

Има се в предвид, ЧЕ САМИЯТ ХРИСТОС СЪЩО Е СЪВЪРШЕН, КАТО ОТЦА!

ТОЕСТ В МОМЕНТА В КОЙТО ВЯРВАЩИЯ ТРЯБВА ДА ИЗМОЛИ ОТ ИИСУС ХРИСТОС НЕПРЕСТАННА ПОМОЩ И ПРИСЪСТВИЕ НА САМИЯ БОГ В НЕГО, НАШИТЕ МАСОНСКИ ЛЪЖЕДУХОВНИЦИ СА ВКАРАЛИ НЕПРАВИЛЕН И БОГОХУЛЕН ПРЕВОД, В КОЙТО СЕ ТВЪРДИ, ЧЕ САМО ХРИСТОС Е СЪВЪРШЕН. АКО СЕ КАЗВА, ЧЕ САМО И ЕДИНСТВЕНО СИНА Е СЪВЪРШЕН, ТО ТОВА ПРЕДСТАВЛЯВА ПРИКРИТА ХУЛА СРЕЩУ ДРУГИТЕ ЛИЦА ОТ СВЕТАТА ТРОИЦА!

В предходен материал писахме и че не трябва да се ползват съкратени молитвени правила от псевдосветци единовърци, като Серафим Саровски, който само с това нарушение погазва многовековното Предание и доказва ереста си.

В споменатата статия бяхме дали и други подробности за умната спасителна молитвата на християнина - той трябва да се моли БАВНО, СПОКОЙНО, СЪСРЕДОТОЧЕНО, КАЗВАЙКИ ДУМИТЕ ОТЧЕТЛИВО, ОБМИСЛЯЙКИ ВСЯКО ИЗРЕЧЕНИЕ, С ЯСНОТО СЪЗНАНИЕ, ЧЕ ПРЕДСТОИ И СЕ ОБРЪЩА КЪМ ВЛАДЕТЕЛЯ И ТВОРЕЦА НА ВСЕЛЕНАТА, И СЪОТВЕТНО Е НАБЛЮДАВАН ОТ НЕГО! ТРЯБВА ДА ОСЪЗНАВАМЕ, ЧЕ ВСЯКА НАША МИСЪЛ, ЧУВСТВО, ПОМИСЪЛ И СЪРДЕЧНО ДВИЖЕНИЕ СЕ ЗНАЯТ ОТ БОГА. Тоест човек трябва да наблюдава, контролира и регулира не само външните си прояви, но и вътрешните помисли и чувства. Това фактически отличава православие, като истинска Божествена религия и философия, от останалите религии, чиято същност е бесовска!

Само чрез истинска православна християнска Божествена вяра и с помощта на Бога човек може да осъществи пълен самоконтрол и да стане господар на чувствата, мислите и действията си!

В следващ материал ще публикуваме пълните молитвени правила на църковнославянски (старобългарски) език, с приблизителен правилен превод на новобългарски. Превода може да е само приблизителен, а молитвата, с пълното ѝ значение, може да е само на църковнославянски.